من من مهد ما دول مع عدد موجوس مسهار وال آنوا مه مده المهام المهام المهام المهام المهام المهام المهام المهام و المهام و

صر المر به به مرور و دري المرور و مرور مورو و دري و مرور و دري و دري

ع دورد مورد کورم الد دوری کرد برای موری موری موری موری موری موری در اور در دوری موری موری در دوری در

مه دون مه المدين المدي

(12 6) the 2010

معرف مع سادن المدين مدين المدين (حريم، ١ ١٤٥٠) إذا سال على المحلام المدين المد

אן הוא צנץ לחית פל כף ביהעם יכז. החבה בולה דשמן כי קיים חופי והטו حمل کیمد ، درون میما در صریس دیمین دیران مدیمی کا درجمان त्वर धात कार कार के स्टिन में मेर तार कार कार कार कार किया में दर्वते: । त्यायक मद्र पडमा द्वारा माराशर में मार क्ष्मीर त्यक ११. नमहि द्वा, ीर किया प्रकार मा किस्टी हो। त्ये दिया माल्यर त्या) ५३७. दमहि तह वयरण الم عمدي المراحد المرحد المرحد المرحد المرحد المحدد المحدد المرحد المرحد المرحد المرحد المرحد المرحد المحدد ري الله ديمار ماد عا دروا مادر عال ماله ماله ماله عالى ا حوالت طرع در ميد مادد ، يا ، كه هم يدره عندي دي . دم يايد ممرها (628 026), 96 APT (3, 181, 12, 12, 50 1966), ago (2015) مرك و بعد عنها. در مع حق عدان ارجد ا موادر دع، على عرف عرف ا מספריים ינדו אראה בנטים בנה בון סיטר בנבן נישבלי בא מחלץ ביות סוטר 205). 3 K.i. 4 C. 70 CH.12 450 EDU JUSCU DELI SEL 118 811 م بهوار من زور دورور م دور دیم م عمل مرد من م). برط ومدوره معل در محد مادی مدوری مدور برای حجمه کا وروا برد درمانید En. 20 1/21 (BLK- 66. 52 eggm & 6.65.15. رحسان دو. عدم محسره ا سعده معمل د. ام دور سایق دیل درا عور

שינם הסכטים מצידו מציור -תוי שם כי הצמה חדשה , א הכר) יו . צאר כי אלו 18 1515. G. Sind)

. b. 100 : 00.36

בן בן מחוצה חודע ועטבעי היא שיפעי: בנהן, אמן בניצוים ביהווים 2) of will see 11 02.8 mes 12 6. 3 11 cos 12/12. 12.8. 11/12. 6.1/11 المحدودة على وحد الما مرد عد المعدد عدد، عدد المعربة ولم على ماك المعربة المعر وعدم كذ روم المرا والم دورانه و وراه معد مورد ومدر الموا درا عمالا अकटि तथ्या. र तेवट प्रमात को कर हा ममात (मान करदा था। Cope al). سوع در و معالمه و مع در در و مع در المرادم). בילם עב בנגן און אל בנוני ביון שיות שנ מפר אר הנצע בומון צנוף ויתר

حدود احدال دام درود: دودد میم موهد حدالی می دیدی رفعه ددرج אלור המחד העוקי. לתלי ישאן לסידים למפשה שם זוש לחשה אל הדחש כי פונו وعد معدد، حل محل حدد برو دد درور (ورور) مارور الدردور) ام مورور ده دود سعدیا (ور ۱۱) درا معد عردس وه م عاعه دیر کردد در در در در در این ۱۱ده (3) Shes 12.00 les estes les croces et anois sous set sous : 11 + 10 est sous sous sous : 11 + 10 est sous les contres des sous les contres des sous les sou 2000 30). (Et 300,000 500) (Et 300,000 500)

5.7 1.5%, Bell 001 28 34 cuir ceine 10 84 che. J.

B.o & . Les 120 03 P. (Eximin 20) 60 L . 61 : 6.503: 5 -2 0.81 عمر و عامق می دو دادور عاصم ان کری که دو در دوم ه. و. و د در و در در المادن و ما محمد مدي مايه ما سداوالله عدا ود ، د سمولين دوعه رهدا دع دارس ده در در در مه ماره مهده مارن دد. ده دو اسار در فردد مود مود من الما دهد ملا سوره مادا من م

وه مرور در اور رود که کوروند - درم او محمه و در محمد درد. DEN 62 6. - 355 LR 1.205 SEAR WILLY BY 3500 4 RU 25.05 5 300 500 1300 1300 89" (0B 181 CHS).

ج حدرون ایدن مع می ماد محمد علی نومد نید نید ایدن ایدن کار محد نید ایدن کار محد ایدن کار محد ایدن ایدن کار محد (DID. CAT 180) DIENE SOU TIE USING 1.80 ho DON 320 (AND

- دیم عصل در یه روس دادی اددین مدی مؤد دری به اور بادد راحد ساده هیما שבפר עונבר ביאוול יצנין. יאל ביניון מי עני פול בולאון הסמכנה مراحه در هم در این ماده مینان مین در فروی درای ا · 75ons solles eness.

~1) 2,2 1/2 1.800 81/2) 2.00. 20001 25.10 : 20002 -6110 5 שאונה בע בי - זידוף. מן המיום להן בעוצה עון יסורים בעל ביונה ביונה

ع الا الا دو دوه الا معد يردد در عرب دحمه الم المواالا معدد مع بر الاد روا عددا عددا ودوران مراوا هما و دوام و الما و المادو ع الحدا و . وورد حد ويه سدونه المعلم يم دول من الحدادة حد ويه المحدد المعلم المعلم المعلم المعلم المعلم المعلم عدم عدم المعلم المام المورد والم عوم الما المورد ا John 10 00 B. Como Too were pro Toper 150 ONE 00 17 MILAR (c) horus 24 be 256 by by 105 per 250 by 105 , (... Trn , sies see & ex or some sour sour const. Da C. 1212 Sour cerror dobs : 20 12 OARCE 2/2 3/1 (De30) 406- 100 - 960 MENOS. שינת שלו שין כי לו במזורה במיצה 2007 con 13 105 2 426: (c. t) - 200 ache (200 11: 11: 115 che 12 che) عبر مران الما درورة عندن ماح مرون الماح مرون ولمه دراً على درون الماح عبر جران المرون الماح مرون الماح المرون الم ما المرا مع دروی می سروید دردی: ایانه میر طور یو به ایما یاف میراند כי צו גיעם הצמה כאני חוצת וברציאי דחה אותה. عه ماجه هم مرا روم عالم و دور ماجه ماجه ماجه هم محمد عليه الموم على שבתביץ יאיר היב הבתבל, ורף לאחר מכן היא תשלם. הוחב, איז הנשי זהים תשונה של המשף המשל השל של לול נית להבדיר כאל בתו פין להוא אינו מונה אל הרציה אל הרציה אל הרציה אל הרציה אל הרציה של התוצה אלבות הריבה להיו אל הרציה אל הוצה אל הוצה התוצה אלכת הריבה להיו אל הרציה החוצה אל הוצה התוצה אל הוצה החוצה החוצ عين بيري من المعدد على المعدد على المعدد الم or esiet / (100 1/2 (000 3/4) 1/4 (000 3/4) 1/4 With CA 21 حماً - در. عسد بعدد مه ساری ادری . مع را معد جسد بعدد م

अंदिर पार. हे. प्रमार क्ष्मिक क्ष्मिक क्षित क्ष्मिक क्षित क्षित क्ष्मिक क्षित क्ष्मिक क्ष्मि

שאלח 1 (שחי"ב 80 נקודות) ברוילי יטען כי ההצעח הראשונה לא הייתה ב"ח שכן נקיבת המועד נועדה רק להגביל את סביר לצורך סעיף 8/א). לכן החצעה השנייה מהווה, במשתמע, חזרה מההצעה משך הזמן הסביר לצורך סעיף 8/א). לכן החצעה השנייה מהווה, במשתמע, חזרה מההצעה הראשונה וזו פקעה. לגבי ההצעה השניה נקבעה בה דרך של קיבול בהתנהנות (סעיף 6/א) לחוס) משמע, בדרך של הפקדת הכסף. לא נעשה קיבול בהתאם להצעה ולכן לא נכרת חוזה. לחלופין, ברזילי יטען כי אם החצעה הראשונה אכן הייתה ב"ח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזרתו הביאה לפקיעתה (המציע אינו רשאי לחזור מהצעה ב"ח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזרתו הייע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תום. לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות "פתוחות" בפני לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף עצמה מודה שהיא התכוונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד עמנוע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כי הודעת הקיבול בא מעשה בדהצעה השנייה - החברה תכען כי היה ברור לשני הצדדים כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול באו מדית הראשונה הוא היתממות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות כעת שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו מביריתה החברה הכלל לא ידעה על האר מעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי מאת הצו האני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי יול או על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על אינו ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודי פליה ולא אל מינול המעמו" ביולו לק אם הצד השני היה מוון ברזילי ולא על מגעיו עם הבול רק אם הצד השני היה מוון ברזילי ולא על מגעיו עם הבול רק אם הצד השני היה מוון ברזילי ולא על מגעיו עם הנול רק אם הצד השני היה מוון ברזילי ולא על מגעיו עם הנול באד השני היו היום ברבית ביולו הנול בהעדר ביול לא השני היום בהעדר ביול לא היעם הבתדיה ביולו העום בהעדר ביול לא העום הבתדיה ביולו הנול בהע
משך הזמן הסביר לצורך סעיף 8/8). לכן ההצעה השנייה מהווה, במשתמע, חזרה מההצעה הראשונה וזו פקעה. לגבי ההצעה השניה נקבעה בה דרך של קיבול בחתנהגות (סעיף 8/8) לחוק) משמע, בדרך של הפקדת הכסף. לא נעשה קיבול בהתאם להצעה ולכן לא נכרת חוזה. לחלופין, ברזילי יטען כי אם ההצעה הראשונה אכן הייתה בייח, משמע שההצעה החדשה לא הביאה לפקיעתה (המציע אינו רשאי לחזור מחצעה בייח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזרתו אין למעשה כל תוקף – פייד נווה עם). לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות ייפתוחותיי בפני הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בהצעה השנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה של המכופף ממכופף ביחס להצעה הראשונה או, לחלופין, בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, ביחס להצעה הראשונה מעיבה החצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תוייל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בחצעה ולכן אינו יכול לטעון של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בנוגע לטענת העם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה מנוגע לטענת הצב בכריתה מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי מאת ואחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי אין ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידעה
הראשונה וזו פקעה. לגבי ההצעה השניה נקבעה בה דרך של קיבול בהתנהגות (סעיף א(א) לחוק) משמע, בדרך של הפקדת הכסף. לא נעשה קיבול בהתאם להצעה ולכן לא נכרת חוזה. לחלופין, ברזילי יטען כי אם החצעה הראשונה אכן הייתה בייח, משמע שההצעה החדשה לא הביאה לפקיעתה (המציע אינו רשאי לחזור מחצעה בייח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזרתו אין למעשה כל תוקף – פייד נווה עם). לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות ייפתוחותיי בפני הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בהצעה השנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף ממכופף ביחס להצעה הראשונה מקאן שלא נכרת חוזה כלשהו. ממונף ביחס להצעה הראשונה או, לחלופין, בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כי הודעת הקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כאת יחים להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תוייל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. עת שהקיבול אינו תופס. בשל מבו בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה) ניתנה בנסיבות בבריתה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא כמות את הצד השני ולא מטעמו שהצשת ביטול רק אם הצד השני הל החץ הכלכלי שלו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
לחוק) משמע, בדרך של הפקדת הכסף. לא נעשה קיבול בהתאם להצעה ולכן לא נכרת חוזה. לחלופין, ברזילי יטען כי אם ההצעה הראשונה אכן הייתה בייח, משמע שההצעה החדשה לא הביאה לפקיעתה (המציע אינו רשאי לחזור מהצעה בייח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזרתו אין למעשה כל תוקף – פייד נווה עם). לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות "פתוחות" בפני הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בהצעה השנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף במס להצעה הראשונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כי הודעת הקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתמות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייתס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה) ניתנה בפסיפה לבלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי טעיף 71 הכפיה בריתה החברה תטען כי אין כל פנם בכריתה החוזה. אמנם הפסיקה מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי ידי האני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה ידיעה
לחלופין, ברזילי יטען כי אם ההצעה הראשונה אכן הייתה בייח, משמע שההצעה החדשה לא הביאה לפקיעתה (המציע אינו רשאי לחזור מחצעה בייח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזותו הביא הין למעשה כל תוקף – פייד נווה עם). לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות ייפתוחותיי בפני הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בהצעה השנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף המכופף ביחס להצעה הראשונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כי הודעת הקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות ותוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל מם בבריתה במביה כלל לא ידעה על החץ המכים, במיחה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בפפיה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני ול א על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת חקודיפיקציה, כפיה שלא על יידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
הביאה לפקיעתה (המציע אינו רשאי לחזור מהצעה ב״ח לאחר שזו נמסרה לניצע ולחזרתו אין למעשה כל תוקף – פ״ד נווה עם). לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות ״פתוחות״ בפני הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בהצעה השנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף עצמה מודה שהיא התכוונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כי הודעת הקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו״ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בעל מם בכריתה בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת המוזה. זמנה בכריתה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת תקודיפיקציה, כפיה שלא על שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת תקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
אין למעשה כל תוקף – פ"ד נווה עם). לכאורה במצב כזה היו שתי הצעות "פתוחות" בפני הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בחצעה חשנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף עצמה מודה שהיא התכוונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד חמכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בווגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כו שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בעל פגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על החץ הכלכלי מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על החץ הכלכלי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
הניצע. הקיבול שעשתה המכופף אינו תואם את דרך הקיבול שנקבעה בהצעה השנייה ולכן לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף עצמה מודה שהיא התכוונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, כו שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה - החברה תטען כי היה ברור לשני הצדדים כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. עת שהקיבול אינו תופס. של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה המבים בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה וביוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדית), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי יולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
לגביה ברור שלא נכרת חוזה. מצד שני לא נכרת חוזה גם לגבי ההצעה הראשונה שכן המכופף עצמה מודה שהיא התכוונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת דעת מצד המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תוייל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בעוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה בנוגע לטענת הפגם בכריתה להחברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדית), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי יולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
עצמה מודה שהיא התכוונה לקבל את ההצעה השנייה, משמע שלא חייתה גמירת זעת מצד המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, 5 שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה - החברה תטען כי היה ברור לשני הצדדים כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו״ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה מנוגע לטענת הפנם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
המכופף ביחס להצעה הראשונה. מכאן שלא נכרת חוזה כלשהו. בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, 5 שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה - החברה תטען כי היה ברור לשני הצדדים כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו״ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או ״אחר מטעמו״. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
בנוגע לטענה כי לא נכרת חוזה מאחר והקיבול התייחס להצעה הראשונה או, לחלופין, שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה - החברה תטען כי היה ברור לשני הצדדים כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו"ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה, זיה ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זיכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בפריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
שהקיבול לא נעשה בדרך שנקבעה בהצעה השנייה - החברה תטען כי היה ברור לשני הצדדים כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו״ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטת בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בשל פגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
כי הודעת הקיבול באה מיד בעקבות ההצעה השנייה ולכן מתייחסת אליה. הניסיון לפרש את הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו״ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בעוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
הקיבול כמתייחס להצעה הראשונה הוא היתממות וחוסר תו״ל. אם לברזילי היו ספקות ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בשל פגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או יאחר מטעמו״. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
ביחס לאיזו הצעה מתייחס הקיבול יכול היה לברר זאת אלא שהוא בחר להמתין לתשלום, משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בשל פגם בכריתה בנוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או ייאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
משמע שהוא הסכים, במשתמע, לדרך קיבול שונה מזו שפורטה בהצעה ולכן אינו יכול לטעון כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה במדיתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או ייאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
כעת שהקיבול אינו תופס. לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בנוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או יאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
לחלופין, ברזילי יטען שהצעתו השנייה (לגביה טוענת המכופף כי נכרת חוזה) ניתנה בנסיבות של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בשל פגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או ייאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
של לחץ כלכלי כבד ואיומים שהופעלו מצד הבנק ולכן אף אם נכרת חוזה, זכאי ברזילי לבטלו בשל פגם בכריתה בשל פגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה 10 הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או יאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
בשל פגם בכריתה בנוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה בנוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או ייאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
בנוגע לטענת הפגם בכריתה החברה תטען כי אין כל פגם בכריתת החוזה. אמנם הפסיקה הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או "אחר מטעמו". על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
הכירה בכפייה כלכלית כעילה לביטול (אקספומדיה), אלא שלפי סעיף 17 הכפיה צריכה לבוא מאת הצד השני או ייאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
מאת הצד השני או ייאחר מטעמויי. על פי העובדות, החברה כלל לא ידעה על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
שבו היה נתון ברזילי ולא על מגעיו עם הבנק. אכן, לפי הצעת הקודיפיקציה, כפיה שלא על ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
ידי הצד השני ולא מטעמו מאפשרת ביטול רק אם הצד השני היה מודע לה. בהעדר ידיעה
כזו, אפשרות הביטול (בדומה לטעות שאינה ידועה לצד השני בטעיף 14(ב) לחוק) מותנית
בשיקולי צדק וכפופה לאפשרות לחויב את הצד המבטל בפיצויים. מכל מקום על פי הדון
הקיים אין אפשרות לבטל כאשר הייכפיהיי איננה מצד חברת המכופף או מי מטעמה. ברור
שגם לא מתקיימים כאן יסודותיה של עילת העושק. מאחר ורשימת הפגמים בכריתה היא
יירשימה סגורה", לא ניתן לבטל על סמך טענה בעלמא כי החצעה של ברזילי באה על רקע
לחץ שהופעל עליו.
ברזילי טוען כי אף אם נכרת חוזה ואף אם לא ניתן לבטלו בשל פגם בכריתה, החוזה הופר   5
בכך שהמכופף לא שילמה במועד המוסכם ולכן הוא זכאי לבטלו בשל ההפרח. ברזילי יטען כי
הצדדים קבעו במפורש שהתשלום יהיה שבוע לפני מועד האספקה. הפרדת החיובים יצרה
בעצם חיוב תשלום עצמאי שאינו מותנה בקיום חיובו (העתידי) של ברזילי ולכן אי התשלום
מהווה הפרה מצד המכופף.
החברה תטען כי לא הפרה את החוזה שכן היה מדובר בנסיבות של הפרה צפויה או, למצער, 15
חשש מפני הפרה מצידו של ברזילי. בנסיבות כאלה זכאית החברה להשעות את ביצוע
התשלום גם כאשר החיובים מלכתחילה לא היו שלובים. הבסיס המשפטי העיקרי לכך הוא
סעיף 39 (שוחט ני לוביאניקר, מקור ני קרון, דלתא ני שכון עובדים).
לאור זאת החברה תטען כי מכירת הברזל ללקוח החדש והודעת הייביטוליי ששלח ברזילי
מהווים הפרה (או הפרה צפויה). החברה תטען לפיצויים בגובת החפרש שבין חמחיר החוזי

r

		(800,000) לבין מחיר השוק (פיצויי קיום, מכוח סעיף 10 או 11(א) לחוק התרופות). אם
	i	הברזל נמכר ללקוח החלופי במחיר גבוה ממחיר השוק בשל העובדה שהוא היה זקוק נואשות
		לברזל, יכולה חברת המכופף לדרוש לקבל את יפירות ההפרהיי (הרווח שהפיק ברזילי
		ממכירת הברזל ללקוח) וזאת מכות דיני עייע ובהתבסס על דיינ אדרס.
	בונוס 5	החברה יכולה לטעון כנגד ברוילי גם לחוסר תום לב במו"מ בכך שלא גילה לה על הקשיים
		הכספיים שבהם הוא נתון ועל כך שהברזל למעשה עדיין אינו ברשותו (דומה מאד להפרת
(		חובת הגילוי בד"נ פנידר). מכיון שהחברה אינה מעוניינת בביטול בשל הטעייה או בפיצויים
		מכוח סי 12(ב) (אלא בפיצויי קיום) טענה זו לא תעזור לה הרבה (אולי רק על מנת לבסס יותר
		את הטענה בדבר ההפרה הצפויה והזכות להשעיית קיום כתוצאה מכך).
		שאלה 2 (סהייב 20 נקודות)
	בונוס 5	השאלה מבוססת, למעשה, על העמדות המנוגדות בסוגיה זו של השופט מלץ והשופט חשין
		בפייד מלון צוקים.
	10	נימוקים נגד: פסיקת פיצויי הסתמכות בחוזה הפסד מנוגדת לעיקרון לפיו מטרת הפיצויים
		בחוזים היא להעמיד את הנפגע במצב כו היה אילו קוים החוזה. היא מנוגדת לעיקרון לפיו
10		אין בישראל פיצויים עונשיים בחוזים. היא מפצה על יינזקיי שאינו נובע מההפרח (אלא
ļ	:	מסיכון שלקח הופגע במסגרת המו"מ). אין לפסיקת פיצויים כאלה אחיזה בלשונו של סעיף
	_ :	10 לחוק התרופות.
	A	לפי השופט מלץ, רק בהעדר אפשרות להוכיח את גובה פיצויי הקיום ניתן להשתמש באינטרס
		ההסתמכות כקנה מידה ראייתי להוכחת פיצויי הקיום (משמע, מותר להניח לטובת הנפגע כי
		לא נכנס לחוזה הפסד), שכן הנזק הראייתי (העדר אפשרות להוכיח הרווח שנמנע) גם הוא
		נגרם בעטיו של המפר. אפשרות כזו אינה קיימת, כמובן, מקום בו ברוך שמדובר בחוזה הפסד
	10	נימוקים בעד: מבחינה פרשנית טעיף 10 יכול להכיל בתוכו גם פיצויי הסתמכות. במקרה של
10	10	הפרה המפר נוטל סיכון לכך שיחוייב גם בנזקי הסתמכות שאינם נובעים במישרין מההפרח.
10		בכל אופן, הנימוק העיקרי הוא מוסרי (חוזים נועדו לקיום. יש ערך מוסרי בקיום הבטחות)
		והרתעתי (להרתיע מפני הפרה של חוזים).
4	5	ניקוד בשיקול דעת בודק
26		סחייכ

.